

Stensballe: Hvilke Vanskeligheder vi har og ikke har, tror jeg den højtærede Finansminister helst maa overlade til os selv. Vi har i hvert Fald ikke Vanskeligheder ved at forsvare Rigsdagsmændenes Honorarer, men vi har Vanskeligheder ved at forsvare, at Rigsdagsmændene ikke skal gaa ned, naar samtlige andre honorarlønnede gaar ned. (*Justitsministeren* [Zahle]: Der er andre Regler derfor). Det kan godt være, men i hvert Fald gælder samme Hovedprincip, samme Hovedsystem: at der er et fast Honorar og et Tillæg, og om det staar i særlig Lov eller paa Finansloven, er formentlig ikke afgørende. Det afgørende for os er, at Rigsdagsmændenes Honorarer bør nedsættes med det ekstraordinære Tillæg, og det har vi ondt ved at forsvare ikke bliver gennemført her. Men det er der ikke noget at gøre ved. Der er jo ikke Tale om, at Ministrene og Partierne vil bøje sig.

Saa taler den højtærede Finansminister om, at der er Rigsdagsmænd, som kan tjene noget udenfor deres Rigsdagsvirksomhed. Ja, det er der vel i alle Partier. Jeg ved ikke andet end, at ogsaa Socialdemokratiet har Folk, som tjener noget udenfor. Det var heller ikke godt andet, for det blev en mærkelig Samling, der kom ind paa Rigsdagen, hvis der ikke var en Repræsentation for alle de forskellige Klasser.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om en ny Regulator i Statstjenestemandsløven maa jeg henholde mig til, hvad jeg sagde tidligere. Naar vi ikke kom videre den Gang, tør jeg i hvert Fald indestaa for, at Grunden til, at vi lod det ligge paa det Tidspunkt, var, at Tiden ikke var tilstrækkelig til, at vi kunde komme videre, hvis vi ikke skulde sinke Tjenestemandsløvens Gennemførelse indtil denne Rigsdagssamling. Og det tror jeg ikke vilde have været heldigt, for saa tror jeg neppe, der vilde være blevet vedtaget en Lov.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Adgang for danske Fiskerskibe til Fiskeri i grønlandske Farvande.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1441).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnes): Jeg skal tillade mig paa Søfartsministerens Vegne at forelægge dette Lovforslag. Det drejer sig om at give danske Fiskerskibe Adgang til at drive Fiskeri i grønlandske Farvande langs Vestkysten mellem 62° 40' og 65° 15' nordlig Bredde. Jeg skal anbefale Forslaget som et Forslag, der har Betydning for de danske Fiskere, som kunde tænke sig at søge deres Erhverv ved at drive Fiskeri paa dette Omraade, og Tilladelsen vil jo kun blive givet paa en saadan Maade, at det ikke vil skade berettigede grønlandske Interesser.

Rs. Nielsen: Det af den højtærede Minister forelagte Lovforslag om Adgang for danske Fiskerskibe til Fiskeri i de grønlandske Farvande er en Fortsættelse af den Lovgivning, som indledes i 1927. Aar efter Aar er et med dette enslydende Lovforslag vedtaget uden næneværdig Omtale i Rigsdagen. Det er sikkert ogsaa for tidligt at gaa til en permanent Lovgivning paa dette Omraade. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til meget hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. Men de Bemærkninger, som ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse, giver mig Lyst til en ganske kort Omtale af enkelte Forhold oppe i Grønland.

Paa sin Rejse langs Grønlands Vestkyst i Sommeren 1931 havde Rigsdagsdelegationen Lejlighed til at føre en Række Forhandlinger med grønlandske Lands- og Kommuneraad. Det var betydelige kulturelle og økonomiske Spørgsmaal, der førtes frem, og Delegationens Medlemmer fik en levende Følelse af, at Grønlænderne knyttede store Forhaabninger til flere af disse Spørgsmaals heldige Løsning. Dette gjaldt ikke mindst de Interesser, som det her foreliggende tilsyneladende ubetydelige Lovforslag giver Udtryk for. De i Landsraad og Kommuneraad fremsatte Udtalelser var vel ikke alle lige godt underbygget, men de gav Udtryk for, at her rørtes ved en af deres Livsinteresser.

I denne Forbindelse vilde jeg gerne anbefale Landstingets ærede Medlemmer at gennemgaa den af Delegationen afgivne Beretning, hvor særlig Forhandlingen med Sydgrønlands Landsraad giver et klart Billede af de Forhold, som berøres af denne Lovgivning. Man var meget ængstelig for at udvide Adgangen for fremmede Fiskere til de grønlandske Farvande. Dette gjaldt ikke alene Fjordfiskeriet, men